

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhia:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

 $\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apara în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cisnădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 6 Iunie st. v.

Decând a început șeful cabinetului unguresc a-și premenit ministeriile cu oameni noi și puteri nouă, au devenit foarte dese vocile și enunțările guvernamentale, că liberalismul guvernului garantează naționalităților din Ungaria cea mai mare libertate posibilă.

Nu demult ne-am ocupat cu un articol al lui „Pester Lloyd“, care culmina în aserțiunea, că locuitorii Ungariei pot să-și păstreze în bună pace deosebiri etnice și limbice, pot să-și desvolteze neconturbați de nimenea cultura lor națională, căci dela ei altceva nu se pretinde din partea elementului suprematist, decât să fie bunii patrioți. Atâta numai, ear' de aci încolo desvoltează-se, trăească și ferească-se cum voese.

În săptămâna trecută a primit contele Geza Teleky, fiitorul ministru de interne, o deputație de Ovrei, ear' răspundând la vorbirea de întîmpinare a conducătorului acesteia s'a vădit și el îndemnat a accentua, că în Ungaria fiecare confesiune și fiecare naționalitate se bucură de avantajele egale îndreptățiri.

Aușind această declarație din rostul viitorului șef al administrației statului ungar și punându-o față în față cu vocea foii guvernamentale de mai sus, cetățeanul român, german ori slav din țările coroanei Stlui Stefan va fi dispus a crede, că o nouă eră se începe în Ungaria.

Speranța ademenitoare, care nici-odată nu părăsește pe om, îi va îndemna să presupună, că vorbele fiitorului sfetnic al coroanei nu sînt altceva, decât aprobarea și întărirea celor susținute de diarul guvernamental. Ceea-ce omul dorește, bucuos și crede, și astfel mulți vor fi creștînd după asemenea enunțări, că de reformele, pe care guvernul promise a le duce în deplinire, se ține și aceea, de a rumpe cu politica șovinismului maghiarizator față cu naționalitățile nemaghiare și a inaugura altă politică mai tolerantă, mai dreaptă și mai apropiată de principiul adevăratei egale îndreptățiri.

Zadarnice speranțe!

Când auzim asemenea voci ademenitoare, nici-odată nu uităm, că în Ungaria este obicei erigiat în principiu, de a dice una și a face alta.

Am spus deja de altădată, că „P. Lloyd“ este scris în limba germană pentru a informa străinătatea, ear' nu pe cetățenii coroanei ungare. Am spus,

că articolul din cestiune n'a avut alt scop, decât a face lumea străină să creadă, că în Ungaria nu există nemulțumire și că această fericită stare de lucruri se datorește obăduirii înțelepte a domnului Coloman Tisza. Că bazele, pe care ajunge la această concluziune, întrucât sînt reale și adevărate, foarte puțin împoartă pentru un diar guvernamental cum se cade și față cu străinătatea neinițiată în trebile unguresci.

Drept-aceea rău am face, dacă enunțarea contelui Teleky am lua-o drept o întărire a celor dișe de diarul guvernamental și pe această basă am crede, că guvernul unguresc și-a schimbat politica față cu naționalitățile.

Când a enunțat contele Geza Teleky în fața deputației ovreesce, că naționalitățile se bucură în Ungaria de libertate și egală îndreptățire, nu a înțeles altceva, decât aceea ce înțelege și domnul Coloman Tisza și toți mame-lucii lui, când fac declarațiunile lor stereotipice, că în Ungaria rasa domniitoare acordă naționalităților „străine“ mai multe libertăți ca ori-și-unde pe fața pământului. Ear' aceasta însemnează, că statul și aședămintele lui sînt maghiare, cultura este maghiară, administrația maghiară, justiția maghiară, instrucțiunea publică maghiară, cu un cuvînt toate sînt maghiare, ear' nemaghiarilor cu multă marinimie li-se permite a vorbi și limba lor proprie în familie și chiar și cu — slugile.

Punem față în față cu enunțarea contelui Geza Teleky alta a contelui Iosif Zichy, fost ministru și astăzi pus în fruntea unui comitat de graniță cu populație aproape exclusiv nemaghiară de Germani și Slovaci. Acest nobil domn, instalat fiind dîile trecute de comite-suprem al Pojonului, a ținut o cuvîntare, în care a diș și următoarele:

„Ungaria este destul de tare, pentru a permite cetățenilor săi cu adevărat liberalism să se roage la Dîeu după oricare credință și naționalități să-și isprăvească trebile casnice în ori-și-care limbă“.

Acesta, vești, este „adevăratul liberalism“ al stăpînirii noastre!

Este va să dișă un act de abnegație și de marinimie din partea stăpînitorilor, că ni-se permite să ne isprăvim trebile noastre casnice în limba noastră națională!

Sfîntă Rusie, bucură-te, căci nu mai ești singură pe lume! Dar' ce di-

cem noi? În adevăr, nici din Rusia n'am auzit și nu credem să aibă un organ administrativ al ei obrăsnicia fără părechie, ca să vorbească bună-oară Germanilor baltici sau Românilor basarabeni cum a vorbit nobilul comite unguresc Germanilor și Slovacilor din Pojon.

Rusia este barbară față cu naționalitățile ei, barbară și neîndurată. Dar' barbarismul ei lucră cu brutalitatea puterii gigantice de care dispune, lucră pe față și spunînd oblu și fără încușur ceea-ce voese. Ear' stăpînirea actuală a Ungariei este tot atât de barbară, însă sub masca urită a unui liberalism ipocrit.

Auți acolo: cu „adevărat liberalism“ ni-se „permite“ să folosim scumpa noastră limbă în „trebile noastre casnice“.

Ei bine, nobili, fanatici și maniaci stăpînitori, așa nu se face socoteala!

Naționalitățile nemaghiare din Ungaria nu se mulțumesc numai cu marinimoasa permisiune de a folosi limba lor „în afacerile casnice“. Ele pretind egală îndreptățire pentru limba și naționalitatea lor în întreaga viață publică a statului, după-cum este drept și echitabil, fiind Ungaria un stat poliglot și ca atare recunoscut de legea naționalităților, pe care voi fără sfială o călcați în picioare.

Naționalitățile nemaghiare și mai ales indignatul popor românesc vă spune verde în față, că nu adevăratul liberalism, ci minciuna, fățaria și obrăsnicia vorbesc din voi, când vă dați aerul de marinimoși, făcînd concesione, că permiteți folosirea limbii române „în trebile casnice“ ale Românilor!

Sau doară credeți, că ați putet să scoateți și din sanctuarul familiilor noastre, dela vatra părinților noștri, precum ați scos-o din viața publică?

Nu vă recomandăm să o încercați, căci încercându-o, ați face experiența, că nu mai sînteți pe șesurile Kirghizilor, ci aici în mijlocul Europei civilizate.

Dar' nici de marinimia voastră n'avem trebuință, ci pretindem sus și tare drepturile noastre legitime de libertate și desvoltare națională, care ne compet ca cetățeni liberi ai statului și sînt înarticate în legile pozitive ale țării.

Vînătorul Vladimir vorbea tocmai ca un actor tîner din provincie, în roluri de prim amoros. I-am primit propunerea, și nici n'am ajuns în Ligov, și îi cunoșeam deja istoria. Era unul din cei desrobiți; în fragedă tinerețe învățase muzică, apoi a slujit ca ficer de casă, scia ceti și serie, a cetit, întră cât am putut observa, nise cărțile, ear' acum trăia așa cum trăesc mulți alții în Rusia, fără bani gata, fără ocupație statornică, numai că nu se nutrește cu mînă cerească. Se exprima în cuvinte foarte alese și se vedea, că e mîndru de manierele sale; era în adevăr cavalier strănic și avea după toată probabilitatea mult noroc; fetele rusești le place vorba frumoasă. Între altele „mi-a dat să înțeleg, că face visite une-ori domnilor proprietari din vecinătate și merge la oraș ca oaspe, și joacă preferanș, și este cunoscut chiar și cu oameni din capitală. Scia zimblu cu măiestrie și în cele mai felurite moduri; îndeosebi îi reușia zimbelul modest, rezervat, care se juca pe buzele sale, când asculta vorba străină. El te asculta și consimția îndată; dar' cu toate aceste nu-și perdea sentimentul vredniciei sale particulare, ca-și-cînd ar vră să dea oamenilor de seire, că dacă e vorba, apoi și el scie să-și manifesteze părerea. Ermolai, ca om nu prea învățat și nefind „subtil“ deloc, începuse a-l „tutui“. Ar trebui să fi vădit, cu ce fel de suris îi răspundea Vladimir: dumnea-ta...

— De ce ești legat cu basmaua? I-am întrebat. — Te dor maselele?

— Nu, domnule, „mi-a răspuns: asta este mai mult o urmare funestă a imprudenței.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 6 Iunie st. v.

Delegațiunile.

Delegațiunile austro-ungare sînt convocate pe 22 l. c. în Viena. Foile oficiale din Viena și Budapesta publică următorul autograf Preaînalt: „Iubite conte Kálnoky! Prin autograful alăturat în copie, am aflat de bine a convoca pe diua de 22 Iunie n. delegațiunea ce dieta imperială are să o alcagă pentru anul 1889, pe basa legii dela 21 Decemvrie 1867, și delegațiunea ce dieta ungurească are să o trimită pentru pertractarea afacerilor comune din anul 1889, pe basa articolului de lege XII. din anul 1867, și te însărcinez a face dispozițiunile de lipsă pentru prezentarea proiectelor respective. München, 14 Iunie 1889. Francisc Iosif m. p. Kálnoky m. p.“ Aceleași foi oficiale publică și autografele Preaînalte de convocare către contele Taaffe și dl Coloman Tisza.

Din parlamentul maghiar.

În ședința dietei maghiare de alături s'au sîrșit alegerile comisiunilor. După cetirea și autenticarea protocolului ședinței premergătoare, prezîntele a prezentat mandatul deputatului Geza Luby. Dieta l'a transpus comisiunii verificătoare permanente. O scrisoare a ministrului-president împărtășește, că Maiestatea Sa a convocat delegațiunile pe 22 Iunie în Viena. Imediat înainte de a procede la alegerea deosebitelor comisiuni, casa hotărește, ca în diua următoare să se facă alegerea membrilor în delegațiune.

Casa magnaților încă a ținut în aceeași di o ședință, alegîndu-și comisiunile speciale, precum și membrii în delegațiune. De membri ordinari au fost aleși: contele Aladár Andrássy, contele Iuliu Andrássy, contele Ludovic Battyányi, contele Stefan Erdődy, arhiepiscopul-cardinal Dr. Ludovic Haynald, contele Stefan Keglevich, Antoniu Lukács, contele Nicolau Mikes, contele Eduard Pallavicini, Miron Roman, baronul Iosif Rudnyánszky, episcopul Laurențiu Schlauch, contele Geza Szapáry, contele Antoniu Széchen, contele Antoniu Sztáray, baronul Albert Wodianer jun., contele August Zichy, contele Francisc Zichy, contele Henric Zichy, Szvetozar Kusserich. Membrii supletori: contele Andor Festetics, episcopul Constantin Schuster, con-

tele Ludovic Zichy-Ferraris, Sigismund Bohus, contele Ludovic Apponyi, baronul Ferdinand Inkey.

Schimbare ministerială în Suedia.

În Suedia a fost o schimbare ministerială. Ministrul de externe contele Ehrens-vörd, care a fost în funcțiune dela 1885, după-cum se împărtășește, a fost înlocuit prin baronul de Ackerhielm. Acest eveniment era de prevădut. Ehrens-vörd, ca aderent al comerului liber, demult nu se mai simția bine în actualul cabinet. Regele Oscar, prin vre-o câțiva miniștri aderenți ai comerului liber, voia să modereze aspirațiunile cabinetului cu privire la vămile de scutire. Acest sistem meste-cat însă nu s'a putut menține. Contrastele în vederile miniștrilor sînt prea mari, pentru-ca ambele direcțiuni să poată mult timp funcționa una lîngă alta. În anul viitor se vor începe noile alegeri pentru cameră, și acele vor pune capăt partidului pentru scutul vamal, care numai din întemplant are o majoritate în cameră. În camera primă se poate că aderenții scutului vamal vor căștiga un număr de voturi, care le va asigura majoritatea în dieta imperială unită. Prin aceasta se va nasce o luptă în contra legilor electorale și se va iniția o revizuire a constituției, ceea-ce o și reclamă instituțiunile învechite ale Svediei.

Situația politică în lumină oficioasă.

În numărul nostru de Sîmbătă am publicat la rubrica telegramelor un extras telegrafic dintr'un articol al lui „Pester Lloyd“ despre situația politice externe. O telegramă din Berlin a oficiosului vienez „Fremdenblatt“ anunță, că articolul oficiosului ungar din cestiune corăspunde pe deplin vederilor din cercurile competente germane. Aceasta se pare și din telegrama noastră din Berlin publicată ieri, care spune, că și locurile cele mai înalte din Berlin au luat hotărîrea, de a observa față cu Rusia reciprocitate și în prietenie și în dușmănie. Speranța acestei hotărîri este și concluziunea articolului de sub întrebare. Așa stînd lucrul, este de mare interes acest articol pentru aprețierea situației, și de aceea îl publicăm în cele următoare în traducere verbală:

(Budapesta, 14 Iunie.) Telegramele dela Berlin din dîile din urmă arată o indispozițiune de grad înalt a Germaniei față cu Rusia. Motive pentru aceasta din vocea cu deservire pacifică și indiferentă de

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Ligov.

De

Ivan Turghenev.

— Să mergem la Ligov“, „mi-a diș odată Ermolai, cunoscut deja cetitorilor: acolo avem să împușcăm rațe destule.

Deși pentru adevăratul vînător rața sêlbatică nu are nimic îndeosebi atrăgător, dar' până una alta, în lipsă de alt vînat (era la începutul lui Septemvrie: sîtarii încă nu veniseră; ear' a fugi pe câmpuri după potărnicii, „mi-se urise), am ascultat de vînătorul meu și am plecat la Ligov.

Ligovul este un sat mare cu biserică foarte veche de peatră, cu un turn, și are două mori pe riulețul mocirlos Rosota. Riulețul acesta, la vre-o cinci verste de Ligov, se schimbă într-o baltă lată, pe margini și ici-colo pe mijloc acoperită cu trestii des... Ear' pe balta asta, în sinuri sau adîncături, în mijlocul trestiarilor se încuibase și se ținea o mulțime nenumărată de rațe de tot soiul posibil: sêlbatică, semi-sêlbatică, cu coada ascuțită, liște, cu fundace ș. a. Cete mai mici necurmat zboară înceoacă și încolo și plutesc pe apă; ear' când omul dă foc, se ridică nise nori, încât vînătorul fără voe se prinde cu o mână de căciulă și dișe trăgănat: Oleo-o!

Pleaserăm cu Ermolai dealungul lacului, însă înteu rața, pasere isteată, nu stă lîngă țermure; a doua, chiar și dacă câte o lișită răsleață și neumbată se expunea împușcăturilor noastre și cădea moartă, câinii noștri nu erau

în stare să o scoată din trestiașul des: prelîngă cea mai nobilă silință, totuși nu puteau înuota, nici umbla pe fund, și numai degeaba își tăiau prețutul nas de marginile cele ascuțite ale trestiașilor.

— Nu, dișe în sfîrșit Ermolai; nu e treabă: o luntre trebuie să căpătăm... Să mergem îndărăt la Ligov.

Am plecat. N'am făcut cățiva pași, când în fața noastră eși din răchitele dese un pre-pelican destul de miserabil, și îndată după el se arătă un om mijlociu la stat, cu surtuc albastru tare învechit, cu jiletcă galbenă și pantaloni de culoare *gris de lin* sau *bleu d'amour* cu grabă viriți în cismele găurite, la gît cu o basma roșie și pe umăr avînd pușcă cu o țeve. În vreme-ce câinii noștri, ca totdeauna, cum le este firea înăscută, se mirosiră după obiceiul chinezesc cu noul personaj, care înspăimîntat, își viri coada între picioare, își aruncă urechile înapoi și repede se întoarse cu tot trupul, fără a-și încovoia genunchii și a-și arăta dinții, — necunoscutul s'a apropiat de noi și s'a închinat preste măsură afabil. Avea la părere vre-o douăzeci-si-cinci de ani; pîrlu seu lung blond, umed și kvas, se ivia în plete nemîșcate, — ochii mici căprii sclipau amical, — toată fața, legată împrejur cu o basma neagră, ca-și-cînd l-ar fi durut maselele, zimbia cu dulce.

— Să-mi permiteți a mă recomanda, începî el cu glas blajin și insinuător: — eu sînt vînătorul de aici Vladimir... Aușind de sosirea d-voastre și sciind, că ați binevoit a ieși la țermarii lacului nostru, m'am hotărît, dacă îmi dați voe, să vă ofer serviciile mele.

Aveam la mine un amic, om bun, însă nu este deloc vînător, cum se întemplant adese-ori. Eată numai că într-o di îmi dișe: scumpul meu amic, ia-mă cu tine la vînătoare, sînt curios să sciū — în ce stă petrecerea aceasta. Se înțelege, nu puteam refusa tovarășului meu; am căștigat pentru dînsul anume o pușcă și l'am dus, domnule, la vînătoare. Cătra timp am vînat cum se cade; pe urmă am socotit să ne odîhnim. Eu m'am așezat sub un arbore; el din partea sa, chiar în fața mea a început a glumi cu pușca, făcînd exerciții; într'aceste țînti la mine. L'am rugat să stee în loc, dar' el, om neexpert, nu m'a ascultat. Pușca s'a sloboșit și „mi-a sfărîmat falca și degetul arătător dela mîna dreaptă.

Am ajuns în Ligov. Ear' Vladimir și Ermolai au hotărît amîndoi, că a vîna fără luntre este cu neputință.

— Rămurică are un fel de barcă, observă Vladimir: dar' nu sciū, unde a ascuns-o. Trebuie să alergăm la el.

— La cine? întrebai.

— Apoi este aici un om cu numele Rămurică.

Vladimir a pornit cu Ermolai după Rămurică. Li-am spus că-i aștept la biserică. Privind mormintele din cimiter, am dat preste o urnă înegrită, în patru colțuri, cu inscripțiile următoare: pe latură întîia cu litere latinesce: „Cigît Théophile Henri, vi-comte de Blangy“; pe a doua: „Sub această peatră odichnesce trupul contelui Blangy, sudit francez; s'a născut la anul 1737, a murit la 1799, a trăit 62 de ani“; pe a treia: „Fie-ți fîrîna așoară“; ear' pe a patra:

„Sub astă peatră zace Francezul emigrant; Din neam fimos născut-au cumințe și galant. Plîngându-și el soția și dragii sei bălani Uciși, fugi din țeara călcată de tirani; Pe malurile țării rusești descălecat, Azil în bîtrînețe la noi el a aflat; A învățat copiii, părinți a nveselit... Înaltul nostru jude aici l'a odichnit“.

Sosirea lui Ermolai, a lui Vladimir și a omului cu ciudatul nume Rămurică — „mi-a intrerupt studiile.

Desculțul, sdrențurosul și sburlitul Rămurică la vedere se părea a fi fost serv, avea vre-o șeszeci de ani.

— Ai luntre? I-am întrebat.

— Luntre am, răspuse el cu glas nădușit și zăpăcit: dar' — e stricată rău.

— Ce e?

— S'a desfăcut, și din găuri au cădut dopurile.

— Mare nenorocire! Luă vorba Ermolai: — se poate astupa cu călpi.

— De bună-seamă, se poate, întări Rămurică.

— Dar' tu cine ești?

— Pescarul stăpanei.

— Ce fel de pescar ești, dacă nu ai luntre cum se cade?

— Păi în lacul nostru pesci nu sînt.

— Pescelui nu-i plac lacurile mocirloase, adause vînătorul meu cu importanță.

— Ei, am diș lui Ermolai: — du-te adă călpi și gătsece luntre, dar' degrabă. Ermolai se duse.

până acum a presei germane n'au fost de observat. Toastul Tarului a rămas în Germania aproape de tot, ba am pute dice în mod băteor la ochi neobservat. Un răspuns serios la acela abia s'a găsit într-o foaie germană de oare care importanță. În atitudinea politică față de Rusia, de mai multe luni, puțin s'a observat altceva, decât o anumită rezervă. Cercurile interesate la operațiunile financiare rusești evident au știut cu ajutorul mijloacelor, de care dispun, să propage față cu iubirea de pace a Rusiei în mase o încredere, care fără îndoială a trecut peste măsura motivată în raporturile actuale.

De un an de zile în cele din urmă nu s'a schimbat nimic în atitudinea politică a Rusiei față de vecinii sei, decât că a devenit mai destoinică de a purta războiul, fiindcă a căpătat bani mai ieftini. Într'aceea înarmările ei s'au continuat neîntrerupt, ear' când undeva se atârgea atențiunea asupra acestora, regulat se putea găsi în presa rusească răspunsul: și voi înarmați. Se înțelege, cu aceasta nu se înșală nimenea. Mai mult ca ori-și-unde are aici valoarea cuvântului: *si duo faciunt idem, non est idem*, și replica foilor rusești în cazul cel mai bun poate fi menită numai pentru cetitori foarte superficiali. Deoarece în toată lumea nu se gândesc nimenea să atace Rusia, înarmările rusești, dacă preste tot au vre-unul, nu pot avea decât scop ofensiv, ceea-ce pe deasupra se poate dovedi în mod incontestabil printr'o mulțime de detalii.

Ce se ține de toastul către domnitorul Montenegro, în Ungaria nu există divergențe de păreri. Dacă cumva în Germania se observă punctul de vedere, că precum fiecare om privat are dreptul să numească în public pe amicii sei, nici unui suveran puternic nu i-se poate contesta acest drept, apoi la tot cazul această părere dovedește o mare măsură de iubire de pace. Căci după-ace Rusia de luni de zile a primit și a căpătat serviciile de dragoste ale Germaniei, — fără cooperațiune germană, măsurile financiare rusești ale lunilor din urmă ar fi fost simplamente inexecutabile, — totuși trebuie să facă o impresiune curioasă, că suveranul imperiului, care a reclamat și a primit aceste servicii, pentru ele nu găsește alte cuvinte, decât că — principele Montenegro este unicul amic credincios și vrednic de încredere al Rusiei. Că principele Nichita a contribuit la sporirea datoriei de stat rusești, va crede bucurori-și-cine, dar' o concesiune va fi greu de executat cu acest „unic amic credincios și vrednic de încredere“. Sigur, nu poate fi sil-lit nimenea să primească servicii, dar' dacă le primește, este mai la us un cuvânt de recunoștință și de mulțumită decât o negare publică. Aceasta din urmă trebuie să aibă efect vătămător și se sporesc semnele, că toastul Tarului a avut în Berlin acest efect și că a produs în cercurile competente de acolo o indispoziție, care cu mult pare a fi mai mare decum se reflectează până acum în presă. Ar fi ilegal și numai cu o logică sofistică posibil a construi din aceasta lipsă de iubire de pace în Germania. Ori-cât de iubitoare de pace ar fi o națiune, nimenea nu poate pretinde dela dînsa să dea mijloacele în mână, pentru a-i strica, aceluia care înaintea lumii întregi se recunoaște

ca contrarul ei. Astfel este de prevădut, că marile operațiuni financiare ale timpului din urmă, care pe contul posesorilor germani de obligațiuni, ale caror interese au scăzut cu 20 procente, au îmbunătățit capabilitatea financiară cam în același raport, — nu se vor continua mai departe. Că s'au continuat până în timpul din urmă, cu multă mirare am vădut. Foile bursei germane au dat asigurarea, că numai abundența de bani a fost motorul acelor operațiuni. Dacă însă abundența de bani în adevăr există în asemenea măsură, capitalul german va pute fi întrebuințat în țeara proprie, care oferă poate mai puține interese, dar' cu mult mai multă siguranță. Sau întrebuințându-l în străinătate, ar trebui spriginite numai operațiunile financiare ale acelor țări, în care nu există dispoziții dușmănoase față cu Germania. E de sperat, că în această privință a ajuns Germania la punctul de culminațiune hotărîtor, în care și la eventualul risc financiar, ministrul se fi prezentat această dispozițiune legislativă spre aplecare și hotărîre.

Tariful după zone pe căile ferate ungare.

În ședința dietei dela 14 Iunie n., deputatul Irányi a interpellat pe ministrul de comerț în afacerea tarifului după zone. Interpellantul ar fi așteptat, ca cu considerarea la o schimbare de sistem atât de importantă și la eventualul risc financiar, ministrul se fi prezentat această dispozițiune legislativă spre aplecare și hotărîre.

Ministrul Baross a declarat, că el din parte-i primește toată responsabilitatea și nu se îndoiesc, că și guvernul din partea sa va primi responsabilitatea pentru această dispozițiune, pentru-că el a cerut și primit aprobarea consiliului de miniștri. Cestiunea responsabilității stă deci mai presus de orice îndoială. Cât privește întrebarea, de ce nu a prezentat el casei tariful după zone, ministrul declară, că el nu ar fi hesitat să o facă aceasta, dacă ar fi fost motivată din puncte de vedere practice și principiale. El recunoaște, că chiar și din punctul de vedere al responsabilității, fără de a se feri însă de ea, ar fi fost aplecat se prezenteze legislativă un proiect, cu toate-că un ministru e responsabil pentru acele acte, care au primit prealabil sancțiune a legislativei; dar' au fost puncte principiale și practice, pe baza cărora s'a ferit de un proiect, puncte de vedere principiale, încât aici se tractează numai de o dispozițiune administrativă, pe care guvernul totdeauna a exercitat-o și care praxă nu se schimbă întru nimic, dacă guvernul trece eventual dela tariful după kilometri la tariful după zone. Ministrul neagă, că s'ar fi vătămât vre-un act de concesiune, deoarece căile ferate de stat ungare nu au nici un fel de îndatoriri, care ar rezulta din asemenea acte de concesiune. Domnul deputat, — continuă Baross, — pare a avea în vedere acele puncte obișnuite din actele de concesiuni, care pot să ridice dela public taxele maxime ale concesionarilor. Aceste puncte din actele concesiunare au însă numai scopul, de a scuti publicul și de a servi pentru respectiva societate drept restricțiune, în ale cărei margini ea se poate liber mișca. Aceasta nu exclude o controlă a legislativei. Ministrul simte, că el e responsabil colegilor sei și opiniunii publice. Care va fi rezultatul în viitor, aceasta

el nu o poate provoca; nici el nu o știe încă. Sperează însă mult. Guvernul când s'a decis pentru o reformă atât de însemnată, a și aplecat-o din toate punctele de vedere. Guvernul însă nu pune drept primul postulat partea financiară a cestiunii; din contră el privește de cel dintău postulat interesele economice și culturale ale Ungariei.

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI“.

„Din giurul castelului reginei Isabela“.

Iunie 1889.

(Conferență învățătoarească, — conferență preotească, — examene — și introducere de preot în com. Solnoc-Dobăca.)

În ziua de 15 Mai a. c. s'a ținut conferența cu toți învățătorii tractului Losardului în Teocul-de-sus și în 2 Iunie, în ziua de Constantin și Elena, conferența cu toți preoții aceluia tract în Păgăliș, premergând și la una și la alta serviciul divin, la care a pontificat prelungit asistența respectivilor d-ni. preoți: preaon. domn Ioan Pop Papiriu, protopop tractual. La aceste adunări tot d-sa a presidat, cu născuta-i oratorie, prin cuvântări foarte instructive deschidându-le și închiidându-le.

În conferența subreuniunii filiale învățătoresci, învățătorul Pavel Moldovan din loc, cu mai mulți învățăcei, și-a predat tema practică primită în conferența precedentă: „Despre pronumele personale“. Ear' disertațiunea: „Despre comportarea și atitudinea unui învățător în școală și afară de școală“, — a cetit-o Gavril Torția, învățător în Cubleş. Ambii, atât cu privire la elaboratele lor, cât și la predarea lor, puțină critică au suferit, fiind bine desfășurate și predicate. Ca loc al conferenței de toamnă s'a ales Lona, unde învățătorul Ioan Both va predă din fizică: „Despre negură și nori“, ear' Vasile Morariu, învăț. în Păgăliș, va diserta: „Despre starea poporului român și mijloacele de îmbunătățire ale aceluia“.

În conferența preotească amintită s'a luat la critică predica ținută în sf. biserică de către parochul Cubleşului Teodor Bocoș: „Despre beție și urmările ei dăunătoare“. După aceea parochul Vasile Patachi și-a cetit disertațiunea sa: „Despre sacramentele sf. mir“.

Ambele au susținut critică interesantă. Bibliotecarul Sabin Coroiu, preotul Dobăcei, a raportat despre starea bibliotecii acestui tract, înființată la anul 1886, numărând aproape la o 100 opuri de valoare, donând la vre-o 25 Ilustratarea Sa dl episcop diecesan, după acea preaon. domn protopop tractual mai multe și alții, mai toți preoții din acest tract.

Pentru aceste marinoase donațiuni li-s'a adus mulțumită protocolară.

Casarul Ioan Tămaș, preot în Păgăliș, a relatat a fi încă 12 fl. v. a. dați cu interese.

După aceea preaon. domn protopop a arătat elaboratul despre statutele de înființarea și manipularea magazinului de bucate al fondurilor bisericesci, hotărîndu-se, ca acel statut să se comunice prin un circular în fiecare parochie spre copiere. Propunerea președintelui, de a se înființa un „fond tractual“ cu scop de interes comun bisericesc-scolastic, s'a primit. După aceste s'au slevat mai

multe cestiuni relative la extirparea concubinului, și alte interese bisericesci și școlare.

S'a ales ca loc al conferenței de toamnă comuna Stoiana, în ziua de sf. Paraschiva. De concionator s'a ales Nicolae Pop, paroch în Loșard, cu tema: „Despre indiferentismul unor creștini față cu biserică și școală“.

De disertant Ioan Tămaș preot în Păgăliș, cu tema: „Despre însemnătatea și conferirea ungerii de pe urmă (sf. maslu)“.

Ce privește examenele din acest tract, ca în toți anii, așa și acum, s'a arătat un progres îmbucurător și frumos, (excepțiune face cel din Ineu), cum se și așteptară mai ales în acest tract, unde spre a paraliza mișunile noastre școlare se improvizară două școale de stat de vre-o 3—4 ani, una în Cubleş și alta în Teocul-de-sus!

Una însă e înființată definitiv (până când?) în parochia Stoiana, cu conlucrarea neprecugetată a preotului local român Vasile Patachi, — oare se fie Român?

E o problemă grea a fi preot și învățător în acest tract, fiind mai toate comunele mici, misere și amestecate cu alte naționalități și confesiuni, care de care mai controlătoare, do-vadă e, că la examenele din Cubleş și Teocul-de-sus au luat parte cu mult interes ambii învățători de stat dimpreună cu mulți posesori maghiari, pe care îi puseră în uimire rezultatele preste așteptare ale examenului, nerămânând nici un obiect prescriis de lege nepropus, distingându-se copiii în scrisori frumoase și cântări naționale și bisericesci.

Înainte de a încheia, nu pot să nu amintesc ceva și despre introducerea dlui Ioan Murășanu de preot în Lona, întâmplată a treia zi de Rosalii. Însemnătatea o are în aceea, că cu ocaziunea predicării preaon. domn protopop și a predării insigniilor, unul dintre poporenii lor, l'a întrerupt, cerând micșorarea venitelor stolare, la care, reculegându-se cu cunoscută-i istețime, protopopul l'a îndrumat la ordinea de pietate, replicându-i, că după biserică le va asculta dorința. După aceea adunându poporeni în casa parochiale, la expunerea lor, că mai bine își vor lăsa legea, dacă nu-i va lăsa cu competițiile stolare usitate încă înainte de anul 1878, preaon. domn protopop, prin contramotivale aduse și adevărate sa prudență pastorală, așa i'a știut convinge și desarma, încât după aceea poporeni nu-și dădeau rînd a-l întreba, că când au să se meargă cu carele să-l strămute? De atunci în timp de 5 zile i'a ridicat o sură și un grajd, toate corăspunzătoare.

Aceste fapte sînt de un interes viu pentru cauza culturii noastre naționale, despre avîntul progresului ei, de sine vorbesc despre zelul și activitatea conducătorilor ei.

Românul.

CRONICĂ.

Dela Curte. Din München se scrie, că în onoarea Monarhului nostru Francisc Iosif s'a dat în München în 15 l. c. un dineu, la care au luat parte: Maiestatea Sa Monarhul, principele-regent, Principele Ruprecht, Principele Gisela, Ar nulf și Teresia, trimisul Wrede, ministrul Crailshaim și sulele. În aceeași zi seara, Monarhul nostru a plecat din München la Viena.

Contele Geza Teleky, petrecînd sărbătorile Rosaliilor în cercul seu electoral, s'a reîntors alaltăieri la Budapesta. După reîntorcerea Maiestății Sale Monarhului din

München, — probabil la sfîrșitul acestei săptămăni, — contele Teleky va depune jurămînt în mînile Maiestății Sale și astfel el va primi conducerea ministerului de interne din ziua de 23 ori 24 l. c.

Scire personală. Nou alesul episcop al Caransebeșului, Preacuvioșia Sa archimandritul Nicolae Popea, ieri la 10 oare înainte de ameași a depus jurămîntul de fidelitate înaintea Maiestății Sale în Viena. Măne Preasfinția Sa va sosi la Sibiu, ear' Duminică va fi chirotonit de episcop în biserică din cetate.

Camera advocațială din Cluj vestesce, că avocatul Dr. Ioan Asztalos, fiind bolnav mereu, a fost șters din lista acelei camere ear' de curator al cancelariei lui s'a numit avocatul Dr. Aurel Isac.

Afacerea protopopului Simeon Popescu. O notificare a oficiului protopopesc gr-or din Sibiu aduce la cunoscință publică, că consistorul archidieceșan a primit demisiunea parintelui Simeon Popescu din postul seu de protopop al Sibiuului și paroch al bisericii din Sibiu-cetate, prin ceea-ce numitul domn se privește totodată ca ieșit din legătură și din numărul preoților archidieceșane. Întrebăm acum, cum rămîne lucrul cu procesul disciplinar ce i-s'a fost întontat?

Bibliotecă la stațiunile căilor ferate. O companie engleză a înființat aproape la toate stațiunile căii ferate vestice de stat bibliotecă, din care călătorii pot împrumuta cărți în limba germană, maghiară, boemă, engleză, franceză și italiană. Pentru 20 cr. cartea poate rămîne la cetitor o săptămână, el o redă apoi la ori-care stațiune unde e bibliotecă. Cărțile sînt de cuprins variat. Această instituțiune încă nu s'a introdus nici într'un stat al lumii, singură Austria o are.

Un discours de al viitorului ministru de interne ungar. Contele Geza Teleky, a cărui numire de ministru de interne va urma în curînd, a primit dîile aceste la moșia sa o deputațiune a alegătorilor sei din Șomcuta și li-a adresat un discours, prin care a dîs între altele: „Mă folosesc cu plăcere de acest privilegiu, ca față cu cleveritile și faimele reuțăcioase să vă asigur în cel mai hotărît mod, că în sinul guvernului domnesce cea mai mare armonie, cea mai deplină concordie. Nu există nici o cestiune, cu privire la care ar divergia părerile singuraticilor miniștri. Guvernul voesc în toată serioșitatea reforme pe întreaga linie, și aceste are de gînd să le întreprindă fără amănare. Se înțelege, că nimic nu trebuie pripit. Toate au să se facă gradatim. And vorbindu-se, că eu s'fi intrat în cabinet numai cu prețul convergerii mele liberale de până acum. Față cu aceasta vă pot hotărît asigura, că am primit conducerea afacerilor interne în siguranță, că acum în adevăr voi pute afa ocaziune, de a realisa și în praxă principiile mele liberale. Eu mă declar fără rezervă de un aderent onest al treceii administrației în mînile statului.“

Promoțiune. Domnul Silvia Moldovan a fost promovat ieri în 17 Iunie st. n. de doctor în drepturi la universitatea din Budapesta.

O nefericire în minele societății căilor ferate de stat. Din Reșița se scrie cu datul de alaltăieri, că în minele societății căilor ferate austro-ungare dela Cuptorul-săc, în Bănat, în urma unei teribile explozii de gas, au fost omorîți șapte lucrători. Dinșii au rămas zdrobiți astfel, încât nu se mai cunosc a fi trupuri de om. Alți doi lucrători au fost răniți de moarte. Cinci dintre cei morți erau părinți de familii.

— Dar' veđi, de cumva ne vom cu-funda în chipul acesta? am dîs lui Vladimir.

— Dumneșeu e milostiv, 'mi-a răspuns. În tot cazul trebuie să presupunem, că lacul nu e adînc.

— Da, nu e adînc, observă Rămurică și vorbia așa de ciudat, de se părea că doarme: — dar' pe fund e nămol și iarbă, cu totul e acoperit de iarbă. De altfel sînt și gropi.

— Însă dacă iarbă va fi deasă, observă Vladimir: — nu vom pute vâsli.

— Dar' cine să vâsleze cu barca asta? Trebuie să o împingi. Mă duc eu cu d-voastră; am acolo un par, — dar' se poate și cu lopată.

— Cu lopata nu-ți e îndemănă, pentru-că în unele locuri nu ajungi până la fund, dîse Vladimir.

— Adevărat, că nu-ți e îndemănă. (Va urma.)

Nicolae Popea.

Ilustratarea Sa noul episcop al dieceei Caransebeșului s'a născut la 17 Februarie v. 1826 în Satulung lîngă Brașov, în Transilvania. Părinții lui: binemeritul paroch din Satulung Neagoe Popea, biserica de sus cu hramul Adormirii Maicei Domnului, nu mai este între cei vii, dar' mama Voica, născută Verza-Popovici, este încă în vîieță.

Din botez primi numele Neagoe, pe care însă în clasele primare îl schimbă în Nicolae, și acest nume i-s'a dat în mod canonic la intrarea sa în tagma monachală.

Dînsul a fost fiul cel mai mare între șapte frați și o soră, afară de doi frați reposați, toți frații sînt în pozițiuni onorifice sociale: ca preoți, profesori ș. a.

Studiile gramaticale inferioare le făcî în Brașov, ear' din clasa gimnasială numită pe atunci: „Poesie“ încolo, precum și primul curs de filosofie, în Blaj, apoi cursul al doilea și drepturile în Cluj, fiind la terminarea lor abia trecut de 21 de ani.

Științele teologice le absolvă după normele de atunci la facultatea teologică romano-catolică a universității din Viena, ca alumn al convictului imperial din partea eparchiei ardelenene.

La anul 1849/50 intră în serviciul administrativ politic, ca cancelist la locotenența transilvăneană, mai tîrziu ca protocolist și concipient la pretura ces. reg. din Deva, ear' la anul 1852 fu numit actuar și nu mult după aceea adjunct la judecătoria ces. reg. din Șomcuta-mare, care oficiu îl purtă până la anul 1856.

În urma trecerii din vîieță a protosin-celului, profesor de teologie și secretar consistorial Dr. Grigorie Pantazi, Archiepiscopul și Metropolitul Andreiu baron de Șaguna îl chemă a înlocui pe „fiul seu cel iubit Grigorie“, și astfel intrînd în statul monachal, curse repede în decurs de un an gradurile de diacon, protodiacon și sincl și ajunge protosincl.

Totodată fu numit la anul 1856 secretar consistorial, profesor de teologie și administrator protopresbiter al tractului Norichului.

La anul 1864, între lucrările organizatoare pentru restaurarea metropoliei și crearea constituțiunii noastre bisericesci, înaintă la postul de asesor consistorial, purtînd însă și profesura teologică și administrînd într'una și numitul protopresbiterat până la anul 1869 inclusive.

La memorabilul sinod archidieceșan din anul 1870, când se organiză consistorul archidieceșan pe bazele „Statutului Orgaoic“, fericitul Archiepiscop Andreiu, între aplausele generale ale sinodului, îl numi vicar archiepiscopesc, ear' la anul 1871 îl chirotesi de archimandrit.

Ca cel dintău funcționar în archidieceșă după archiepiscop, vicarul archiepiscopesc archimandritul Nicolae Popea, după moartea marelui Andreiu, conduse pe timpul celor două sedisvacanțe cu tact, înțelepciune și blîndețe archidieceșă și în special consistorul archidieceșan. Și precum până aci, așa și de aici încolo aflăm pe archimandritul Nicolae Popea în cele mai onorifice și importante misiuni: ca deputat dietal și congresual, ca asesor al consistorului metropolitan și alte cu cel mai zelos devotament în serviciul bisericii noastre.

Nu cu mai puțin zel și abnegațiune participă Ilustratarea Sa noul episcop Nicolae Popea dela pășirea sa în vîieță publică la toate cauzele naționale, literare și preste tot culturale ale poporului român, și anume: ca deputat la dieta transilvăneană dela 1863—1865, ca deputat la senatul imperial din Viena tot pe acel timp, apoi la înființarea „Asociațiunii transilvane“, al acreia membru fondator se făcî

la început, și tot asemenea și la „Reuniunea pentru fond de teatru român“, ca membru pe vîieță la „Reuniunea română de agricultură“ din comitatul Sibiuului și preste tot ca membru ordinar al mai multor societăți literare și științifice.

Între toate aceste lucrări încordătoare de spirit și obositoare, archimandritul Popea mai află timp a se ocupa și cu literatura noastră română, care o învață cu deosebire prin două scrieri prețioase, cunoscute publicului nostru, și anume: „Vechia metropolie ortodoxă română a Transilvaniei“ (1870) și „Biografia Archiepiscopului și metropolitului Andreiu baron de Șaguna“ (1879). Scrierea ultimă a fost premiată de sinodul archidieceșan.

Aceste calități eminente, aceste merite necontestabile le recunoșc și „Academia română de științe din București“, alegându-l încă la anul 1877 membru onorar al ei.

Credem că nu vom ofensa cunoscuta modestie și nepretențiune a Ilustrății Sale, dacă vom mai aminti la acest loc, că dela anul 1856 până la sfîngerea marelui și frumosului meteor al bisericii și națiunii române, nemuritorului Archiepiscop și Metropolit Andreiu, Nicolae Popea a fost neîntrerupt prelungă marelui bărbat, pe carele îl venera cu pietate fiască, și de care a fost iubit cu părintească iubire până la ultima lui răsuflare, ba căruia chiar dînsul îi închise ochii.

Al doilea archipăstor al dieceei Caransebeșului se distinge nu numai prin erudițiunea sa superioară, avînd, precum am arătat

mai sus, științele filosofice, juridice și teologice și vorbind afură de limba română cea latină, germană, maghiară și franceză, dar' totdeauna și prin învîpăiatul seu zel pentru biserică ortodoxă și poporul nostru român, prin necontestabil și nedefectat seu patriotism, basat pe principiul egalei îndreptățiri a tuturor naționalităților și bisericilor din patrie, prin o natură blîndă, afabilă și simpatetică, și mai presus de toate prin caracterul seu firm bărbătesc, carele prin toate schimbările timpului și l'a știut păstra totdeauna curat și nemaculat.

Astfel la etatea de 63 de ani, dar' încă în deplină putere și virtute trupească și sufletească, îl ajunse trecerea din vîieță a iubului prim episcop român al Caransebeșului Ioan Popasu, cu care din tinerețe s'a aflat în cele mai intime referințe de amic.

Din această scurtă schiță biografică se învederează, că dieceea Caransebeșului a dat totul ei în modul cel mai nimerit, când aplegiînd după merit virtuțile și calitățile acestui distins bărbat al bisericii și națiunii noastre la 27 Martie a. c. prin sinodul seu eparchial a vot aproape unanim a proclamat de fiitorul seu archipăstor pe vicarul archiepiscopesc și archimandritul Nicolae Popea, pe carele după îndeplinirea chirotoniei ce credem că acum va urma în scurt timp, să-l aducă Ddēu în mijlocul fiilor lui sufletesci doritori în pace, întreg, cinstit, sănătos și întru dîle îndelungate, drept îndreptînd cuvîntul adevărului.

„Foaia Diecesană“.

Un candidat de avocat,

care posedă limba română, germană și maghiară, poate deveni aplicat cu salar lunar de 50—60 fl. și diurne pentru execuțiuni în cancelaria avocatului **Vladimir Spătariu** în Verșet.

Nu e medicament secret!
De 12 ani s'a dovedit ca cel mai bun!

Uleul de urechi

al medicului-superior de stab

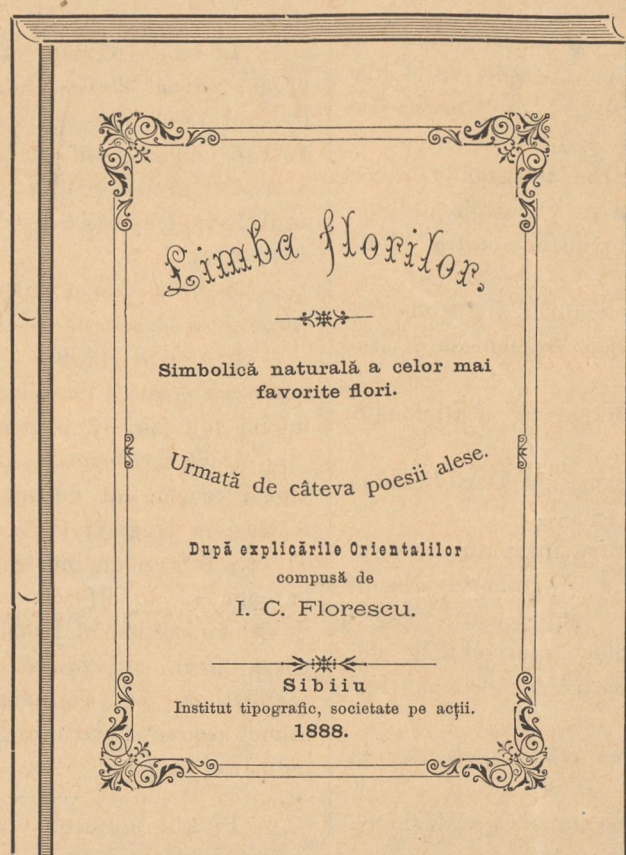
Dr. G. Schmidt

vindecă iute și radical surdita temporară, curgerea urechilor, junghiu-rile din urechi, chiar și în casurile cele mai vechi și mai cerbicoase. Molestul fiuit al urechilor și auzul greu se vindecă numai decât, după-cum dovedesc mii de ateste originale. — Prețul unui flacon cu instrucțiunea întrebuințării fl. 2. — Se capătă în farmaciile cele mai renumite. — În farmacia lui C. Haubner, Viena, I. Am Hofe Nr. 6. În Agram la farmacistul Ed. de Tomay. [732] 4

INSTITUTUL TIPOGRAFIC

recomandă ca foarte potrivit

CADOU DE SUVENIRE.

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.
Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 5 cr. v. a. de exemplar.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC IN SIBIIU.

DICȚIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu,

odin. paroch gr.-or. în Reșinari, asesor consistorial etc.

Revidat și complectat

de
Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.
704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Partea II. Germână-română.
1152 pagini.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depou general pentru România la librăria lui
Alexandru Degenmann,

București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

A ieșit de sub tipar cu litere latine:

ARGHIR și ELENA.

Istoria
preafrumosului fider de craiu și a preafrumoasei
fete măiestre cu părul de aur.

Adecă:

o închipuire, sub care se înțelege luarea Ardealului prin
Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

A ieșit de sub tipar, cu litere latine:

LEONAT și DOROFATA.

Dialog

între bețivul din Longobarda
și
muierea lui.

== În versuri. ==

14 cr. sau 30 bani exemplarul.

Cancelaria Negruțiu

în Gherla — Sz.-Ujvár — Transilvania

deschide abonament pe anul 1889

la

„**Amicul Familiei.**” Diar beletristic și enciclopedic-literar — cu ilustrațiuni. Cursul XIII. — Apare în 1 și 15 și a lunei în numeri câte de 2—3 coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articoli sociali, poezii, povești, schițe, piese teatrale ș. a.; — mai departe tractează chestiuni literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune vieța socială a Românilor de pretutindenea, precum și a celorlalte poporațiuni din patrie și străinătate; și prin glume în mare parte ilustrate născuse a face câte-o oară plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste tot nisuesce a întinde tuturor indivișilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plățibili și în bilete de bancă ori marce postale.

„**Prețul Român.**” Diar bisericesc, școlastic și literar — cu ilustrațiuni. Cursul XV. — Apare în broșuri lunare câte de 2½—3½ coale; și publică portretele și biografiile arhierilor și preoților mai distinși, precum și alte portrete și ilustrațiuni, — mai departe articoli din sfera tuturor științelor teologice și între acestia mulțime de predici pe Dumineci, sărbători și diverse ocațiuni, mai ales funebreale, — apoi studii pedagogice-didactice și științifice-literare; și în urmă tot soiul de amănunte și sciri cu preferența celor din sfera bisericească, școlastică și literară. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., — pentru România 10 franci — lei noi, plățibili și în bilete de bancă ori marce postale.

— Colectanții primesc gratis tot al patruilea exemplar. —

— Numeri de probă se trimit gratis ori-cui cere. —

Tot de acolo se mai pot procura și următoarele cărți din editura proprie:

Renascerea limbii românești în vorbire și scriere, învederată și apretată de Dr. Gregoriu Silași. (Op. complet.) Broșura I, II, și III. Prețul broș. I, II, câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună 1 fl. v. a.

Merinde dela școală sau învățători pentru popor, culese din diarul unui școlar, de Dr. George Popa. — Opu acestă, pentru poveturile lui valoroase, are să ocupe un loc de frunte în bibliotecile noastre populare. Dl autor a avut nimerita idee, de a publica prin opul de față un diar de școală ce 'și-l făcuse ca elev de anul I. al școlii populare superioare din Câmpeni, va să dăcă precând era în al 4-lea an de școală. În acest diar se cuprind diferite impresiuni din copilărie, atât din școală, cât și afară de școală, o colecțiune bogată de diferite poveturi primite dela învățătorul seu, pe care autorul le-a prelucrat și desvoltat cu multă îngrijire. Cele mai fundamentale principii cu privire la morală, religioasă, naționalitate, igienă, economie, istorie etc. etc. se află în acest op, așa că singur numai câteva din cele 32 capitole, cum ar fi de exemplu capitolul despre fum, despre curățirea trupului etc, ar fi de ajuns pentru a merita să nu lipsească din nici o bibliotecă populară românească. Opu cuprinde 289 pag. 8°. — Prețul unui exemplar cu porto francat e 1 fl. 10 cr.

Barbu cobzarul. Novela originală de Emilia Lungu. Prețul 15 cr.

Puterea amorului. Novela de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealul pierdut. Novela originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novela originală. — Continuarea noiei: „Idealul pierdut” — de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Miseriile sociale. Novela de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Fântăna dorului. Novela populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Codrean craiul codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Ultimul Sihastru. Tradițiune de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Bunica și nepotul. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé. de G. Simu. Prețul 10 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novela de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sau novela fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novela istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Naratiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Herman și Dorotea, după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.
Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide, trad. în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.
Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în sa-lele gimnasiului din Fiume prin Vincențiu Nicoră, prof. gimnas. — Cu portretul M. S. regine României. Prețul 15 cr.

Poezii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poezii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.
Trandafiri și vioarele, poezii populare, culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu pui ei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Biblioteca „Săteanului Român.” Cartea III, IV. Cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la ambele 50 cr., — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca „Familiei.” Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de rețete, din economie, industrie, comerț și chimie. Prețul 50 cr.

Economia pentru școalele popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români. De Vasiliu Gr. Borgovan. Prețul 15 cr.

Manual de gramatica limbii române pentru școalele populare, în trei cursuri, de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsăud. — Manual aprobat prin ministerul de culte și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 Nrul 13193. — Prețul 30 cr.

Nu mă uita. Colecțiune de versuri funebreale, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Carte conducătoare la propunerea calculării în școala populară pentru învățători și preparanți. Broș. I. scrisă de Gavril Trifu, profesor preparandial. Prețul 80 cr.

Cuvântări bisericesci la toate sărbătorile de preste an de I. Papiu. Un volum de preste 24 coale 8° mare, hârtie fină. — Numele d-lui I. Papiu este mult mai bine cunoscut clerului român, decât se fie de lipsă a mai recomanda acest nou product al d-sale. Clerul român a învățat a-i apleși scrierile d-sale pentru însemnata lor valoare literară. — Noul tom de predici înțelege încă toate volumurile de predici edate până acum prin întocmirea sa, având o notiță istorică la fiecare sărbătoare, care arată timpul introducerii, fazele prin care a trecut și modul cum s'a stabilit respectiva sărbătoare. Prețul unui exemplar cu porto-francat e 2 fl.

Cuvântări funebreale și iertăciuni pentru diferite casuri de moarte, întocmite de Ioan Papiu. — Acest volum de preste 24 coale cuprinde:

8 cuvântări acomodare pentru ori-ce casuri ordinare de moarte întâmplare în timpuri diferite ale anului, 10 la casuri ordinare, însă mai speciale de moarte, 4 la înmormântarea oamenilor bătrâni, 5 la înmormântarea pruncilor, tinerilor și a junilor, 9 la casuri de moarte speciale; — apoi pe mai bine de patru coale urmează o mulțime de iertăciuni precedate de o introducere generală în iertăciuni, și anume: 1. Iertăciunile bărbatului dela muier; 2. — ale muierii dela bărbat; 3. — ale părintelui dela fi; 4. — ale mamei dela fi; 5. — ale fiilor dela părinți; 6. — ale fratelui sau surorii dela frați și surori; 7. — ale nepoților dela moși, moașe, buni, bune, străbuni, străbune; 8. — ale nepoților dela unchi și mătușe; 9. — dela neamuri și consăngeni mai depărtați; 10. — dela conșoți de aceeași ocupațiune; 11. dela binefăcători, amici, cunoscuți și dela toți creștinii adunați. Recomandăm clerului român acest bogat volum de cuvântări funebreale și iertăciuni lucrate amănunțat tuturor cerințelor preoțiilor fungente la casuri funebreale. — Prețul unui exemplar expedit franco e 2 fl.

Cuvântări bisericesci. Tomul III., scris de Ioan Papiu. — Acest tom cuprinde predici pe Dumineci și se extinde pe 12 coale 8° mare. — Prețul unui exemplar expedit franco e 1 fl.

Oriental catolic sau concordanțele tradițiunii, în două limbi — română și latină, tractează despre primatul bisericii și se extinde pe 22 coale 8° mare. — Serisă de Ioan Papiu. — Opu acestă a fost recensat favoritor și laudat și de foile străine. — Prețul unui exemplar expedit franco e numai 1 fl. 50 cr.

Rezultatele filosofiei sau cunoștințele cele mai de frunte despre natura spirituală a omului, despre relațiunile și scopul lui, expuse în mod popular de profesorul Dr. Iosif Frapparti și prelucrate în traducere liberă (cu facultate dela autorul) de Ioan Papiu. — Acest op, care se extinde pe 11 coale 8°, e foarte acomodat ca premiu pentru cei-ce absolvă școala populară, se vinde cu prețul numai de 50 cr. exemplarul expedit franco.

Manual catehetic pentru primii ani școlastici, prelucrat după I. A. Fritz de Basiliu Ratiu, fost profesor de sf. scriptură, catehetică și metodică în seminarul archidieceșan din Blaj, actualmente vicar archiepiscopesc în Făgăraș. — Acest op de mare însemnătate pentru literatura catehetică română este o prelucrare liberă, schimbând unele aplicări practice cu altele rețerate de relațiunile și lipsele băieților noștri, ear ceremoniile bisericesci înlocuindu-le cu cele prescise și usitate în biserica noastră română. În note se arată și procederea ce are să o observe catechetul față cu discipulii sei. Această scriere are să fie un îndreptar în mâna catechetilor, învățătorilor și a părinților la instrucțiunea religioasă-morală ce au să o deie micilor băieți. — Prețul unui exemplar din acest op, care poartă clausula apro-

bării Preaven. ordinariat metropolitan din Blaj și care cuprinde 222 pag. 8°, având mai multe poezii în text, — este 1 fl.

Omiliile celui dintru sfinți părintelui nostru Ioan Gură-de-aur la epistolele sfântului apostol Paul către Tit și Filemon. Traduse de Constantin Morariu. Prețul unui exemplar cu porto-francat e 60 cr.

Dumnezeasca liturgie a celui dintru sfinți părintelui nostru Ioan Chrysostom, compusă din operele aceluia sfânt părinte de Ioan Borosiu, paroch gr.-cat. și asesor consistorial. Prețul unui exemplar cu porto-francat e 40 cr.

Catechese pentru pruncii școlari din școalele populare. După George Mey, preot în Schwörzkirch din dieceșă de Rottenburg, de Titu Budu, paroch gr.-cat. în Sat-Sugatag, protopopul distr. Mara, adm. vicarial al Maramureșului etc. etc. Edițiunea II. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 05 cr.

Din trecutul Silvaniei. Legendă de Victor Russu. Prețul unui exemplar cu porto francat 1 fl. 05 cr.

Prin moarte la victorie. Comedie într'un act. După A. Kotzebue, localisată de Irina Sonea n. Bogdanu. Prețul unui exemplar 10 cr.

Influența mândriei. Novela de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul unui exemplar 30 cr.

Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesci foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pânză 80 cr., legat mai fin 1 fl., legat în piele 1 fl. 30 cr., în lux 2.50—2.80.

Micul mărgăritar sufletesc. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru pruncii școlari de ambe sexele. Prețul unui exemplar broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.

Cărticică de rugăciuni și cântări pentru pruncii școlari de ambe sexele. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar e 10 cr.; 50 = 3 fl., 100 = 5 fl.

Visul Preasfintei Vergure Maria a Născătoarei de D-deu, urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu icoane frumoase. Prețul unui exemplar expedit franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 9 fl.

Epistolia D. N. Isus Christos. Prețul unui exemplar legat și expedit franco e 15 cr.

— A se adresa la „Cancelaria Negruțiu” în Gherla. — Sz.-Ujvár. — Transilvania. —

Unde se cumpără acțiunile tuturor bancelor române cu prețurile cele mai bune.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiu, sub responsabilitatea lui Michael Gerula.